

פרשת קורח – תחיית המתים מהתורה

אחרי שהסתיימה מחלוקת קורח ועדתו כנגד משה ואהרן, ניתנו לאהרן ובניו מתנות כהונה.

ומדוע הם ניתנו בסיום המחלוקת?

פירש רש"י: לפי שבא קורח וערער על הכהונה, ניתנו לאהרן ובניו עשרים וארבע מתנות כהונה, כדי שידעו כולם שכהונת אהרן ובניו מאת השם.

בין עשרים וארבע מתנות הכהונה יש את תרומת המעשר. לוי שקיבל מעשר, צריך לתת לכוהן עשירית ממה שהוא קיבל.

וכך נאמר בפרשה: "ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן" (יח כח).

על פסוק זה שואלת הגמרא במסכת סנהדרין (צ:): בפסוק נאמר שצריך לתת תרומה לאהרן הכהן, והרי בני ישראל יתחייבו בהפרשת תרומות ומעשרות רק אחרי שיכנסו לארץ ישראל, ואהרן נפטר לפני שנכנסו לארץ, וכיצד יתנו לו תרומה?

ותשובת הגמרא: מכאן נלמד שאהרן עתיד לחיות וישראל יתנו לו תרומה, ומכאן רמז מהתורה לתחיית המתים.

שניים מגדולי הדור התווכחו האם כשאהרן יקום לתחייה יצטרכו לקדש אותו מחדש בקדושת כהונה, או שקדושת הכהונה שלו לא התבטלה במותו.

האד"ר, רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים, שהיה הרב של ירושלים, סבר שבמותו של אהרן פקעה ממנו קדושת הכהונה ויצטרכו לקדש אותו מחדש.

והרב חיים ברלין סבר שקדושת הכהונה של אהרן לא פסקה ממנו במותו, ולכן כשיקום לתחייה לא יצטרכו לקדש אותו מחדש.

ראיה לדברי הרב חיים ברלין במסכת בבא מציעא (קיד:). מסופר שם שרבה בר אבוא פגש את אליהו הנביא בבית קברות של גויים, והוא שאל את אליהו אתה נמצא בבית קברות והרי אתה כוהן? ואליהו ענה לו שקברי גויים לא מטמאים.

הסיפור הזה היה לאחר שאליהו עלה בסערה לשמיים, ואליהו היה צריך לענות שאחרי שהוא עלה לשמיים הוא כבר לא כוהן, מכיוון שהוא לא ענה כך, מוכח שכוהן גם לאחר מיתתו נשאר בקדושת כוהן.

הפתחי תשובה (אבן העזר סימן יז) הביא בשם הברכי יוסף, שמי שמת ובנס קם לתחייה, במותו לא משתנה מצבו האישי, ולכן אשתו לא צריכה להינשא לו מחדש.

על פי זה דן הרב ולדינברג בשו"ת "ציץ אליעזר" (חלק טז) בשאלה מה דינה של אישה שבעלה עובר ניתוח לב פתוח, שבזמן הניתוח הלב לא מתפקד והחולה חי רק בעזרת מכונת הנשמה,

האם אחרי הניתוח הוא צריך לקדש את אשתו מחדש?

ותשובתו: שכל זמן שהאדם מוגדר כחי, למרות שזה רק בעזרת מכונת הנשמה, אין אשתו צריכה קדושין חדשים אחרי הניתוח.

עולה מכאן שמדין תרומת מעשר הכתוב בפרשת השבוע, נלמד יסוד חשוב באמונת ישראל,

שלתחיית המתים יש מקור מהתורה.